

- 2) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do półrocza, w którym nastąpi wykonanie wyroku Komisja/Włochy (EU:C:2007:250), okresowej kary pieniężnej w wymiarze półrocznym obliczonej w wypadku pierwszego półrocza następującego po tym ogłoszeniu na koniec tego półrocza na podstawie kwoty początkowej ustalonej na 42 800 000 EUR, od której zostanie odjęta kwota 400 000 EUR za każde ze stanowisk zawierających odpady niebezpieczne doprowadzonych do zgodności z tym wyrokiem i kwota 200 000 EUR za każde z pozostałych stanowisk doprowadzonych do zgodności ze wspomnianym wyrokiem. W wypadku wszystkich następnym półroczy okresowa kara pieniężna należna z tytułu każdego półrocza będzie obliczana na jego koniec na podstawie kwoty okresowej kary pieniężnej ustalonej dla poprzedniego półrocza z zastosowaniem tych samych odliczeń w zależności od liczby stanowisk, których dotyczy stwierdzone uchybienie, doprowadzonych do zgodności w ciągu danego półrocza.
- 3) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 40 mln EUR.
- 4) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – František Ryněš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Sprawa C-212/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 95/46/WE — Ochrona osób fizycznych — Przetwarzanie danych osobowych — Sformułowanie „w trakcie czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze”)

(2015/C 046/07)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: František Ryněš

Strona pozwana: Úřad pro ochranu osobních údajů

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że wykorzystywanie systemu kamer przechowującego zapis obrazu osób na sprzęcie nagrywającym w sposób ciągły, takim jak dysk twardy, zainstalowanego przez osobę fizyczną na jej domu rodzinnym w celu ochrony własności, zdrowia i życia właścicieli domu, który to system monitoruje również przestrzeń publiczną, nie stanowi przetwarzania danych w trakcie czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.